

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Києво-Могилянська академія»
Факультет гуманітарних наук

Кафедра історії
Кваліфікаційна робота
Освітній ступінь – бакалавр

На тему:
«Європейські й американські модні журнали (кінець XVIII-початок XX ст.)»

Виконала: студентка 4-го року навчання
Спеціальності: 032 «Історія та археологія»
Освітньої програми: «Історія та археологія»
Федоровська Катерина Пилипівна
Науковий керівник: Диса К.Л.,
кандидат історичних наук, професор
Рецензент: Шандра В.С.,
професор, доктор історичних наук

Кваліфікаційна робота
захищена з оцінкою «_____»
Секретар ЕК _____
«_____» _____ 2022 р.

Київ -2022

Декларація академічної доброчесності

Студентки НаУКМА

Я, Федоровська Катерина Пилипівна, студентка 4 р.н. навчання факультету гуманітарних наук, спеціальності: 032 «Історія та археологія»

адреса електронної пошти: k.fedorovskaya86@gmail.com

- підтверджую, що написана мною бакалаврська/магістерська робота на тему «Європейські й американські модні журнали (кінець XVIII-початок XX ст.)» відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, передбачених пунктами

3.1.1 -3.1.6 Положення про академічну доброчесність здобувачів НаУКМА від 07.03.2018 року, зі змістом якого ознайомлена;

- підтверджую, що надана мною електронна версія роботи є остаточною і готовою до перевірки;

- згодна на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності, у будь-який спосіб, у тому числі порівняння змісту роботи та формування звіту подібності за допомогою електронної системи Unicheck. - даю згоду на архівування моєї роботи в репозитаріях та базах даних університету для порівняння цієї та майбутніх робіт.

Дата та підпис студентки 13.06.2022 р.

Анотація

Федоровська К.П. «Європейські й американські модні журнали (кінець XVIII-початок XX ст.)»

Кваліфікаційна робота на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра за напрямом 032 – Історія та археологія. – Національний університет «Києво-Могилянська академія». – Київ, 2022.

Кваліфікаційна робота є продовженням курсової роботи, але більш вузька тематика вивчення даної теми. Робота присвячена вивченню самих модних журналів у Європі та США, та також їх видозмінення, а також зміна контенту.

Для розкриття теми, було залучено архівні матеріалу журналу Гарпер Базар, Вог, а також інших але вже європейських журналів з архіву Галіція а також історіографія, котра дотична до цього дослідження. У додатках будуть висвітлені деякі обкладинки та сторінки певних журналів. Для розуміння картини, буде викладено коротку історію кожного обраного журналу, а також аналіз та порівняння певних випусків журналів (перший, якщо вони зберіглися, та черговий). Дослідження, має особливість зрівня журналів між собою, адже модний журнал США є продуктом змін модних журналів Європи. А модний журнал Європи, якщо ми кажемо за Англію та Німеччину, котрі є використаними у кваліфікаційній роботі, є дітищем прародительки модного журналу – Франції. Франція та Паризькі журнали моди стали свого роду стандартом та шаблоном для усіх інших, експериментувавши з контентом, форматом та зовнішнім виглядом і класичним стандартом котрий потім почали використовувати інші країни, і вже згодом і США був спершу випробуванний на паризьких читачках модних журналів. І саме супровід французького шаблону буде помітним у кожному модному журналі у кваліфікаційній роботі.

В результаті, у роботі було представлено 6 модних журналів, по три на кожний розділ, тобто три європейські та три американські. Дослідження дає

змогу дізнатись при яких умовах створювались модні журнали, ким, для кого і яка була їх мета. З вивчення історії зміни контенту у журналах, можна помітити і зміну інтересів читачок цих самих журналів. Зрештою, кваліфікаційна робота, є свого роду збіркою аналізу еволюції та зміни певних європейських та американських журналів.

Зміст

<u>Зміст</u>	5
<u>Вступ</u>	6
<u>Розділ 1 Європейські модні журнали країн-рушіїв моди</u>	9
<u>1.1 Французький журнал «Cabinet des modes ou les modes nouvelles»</u>	9
<u>1.2 Англійський журнал «Gallery of fashion»</u>	14
<u>1.3 Німецький журнал «Journal des Luxus und der Moden»</u>	18
<u>Розділ 2. Найвідоміші модні журнали Америки</u>	24
<u>2.1 «Vogue»</u>	24
<u>2.2 «Cosmopolitan»</u>	28
<u>2.3 «Harper's Bazaar»</u>	30
<u>Висновки</u>	Ошибка! Закладка не определена.38
<u>Використані джерела та література</u>	43
<u>Додатки</u>	47

Вступ

На сьогоднішній день тема модних журналів лише набирає своєї популярності не лише серед журналістів, а й серед істориків, адже через призму модних журналів можна побачити, як певні ситуації, котрі відбувались у країні відображались на моді та на читачках, котрі купували цей журнал. Насамперед тема модних журналів як джерела певної інформації почали вважати лише нещодавно. В Україні мало хто вивчає саме цю тему, хоча як наприклад, історію костюму в університетах, приміром у Києво-Могилянській академії. Проблемою для дослідників є те, що модні журнали минулих століть є мало доступними, адже вони або у приватних колекціях колекціонерів, або в архівах не вдоступі для кожного громадянина. Багато чого просто не зберіглось, адже тоді модні журнали не здавались цінним джерелом інформації, але саме такі журнали допомогли б багатьом науковцям котрі досліджують не тільки моду історії, а й історію жінок, або історію становлення жінок у соціумі.

Європейські модні журнали кінця XVIII століття, є яскравим прикладом формування моди та її відображення під час певних подій в той чи іншій країні. Наприклад, Французька революція дуже вплинула, як на контент паризьких модних журналів, а також змотивував англійських авторів створювати свою моду для своїх читачок. Німецькі автори намагались відмовитись від певного шаблону котрий диктував мати модних журналів Європи – Франція, але німкеням дуже був звичний той самий формат моди та модного журналу, але тим не менш це не вдалося, адже цей шаблон дуже сильно укорінився і підтвердженням цього є американські журнали. Але окрім прекрасних гравюр, порад щодо komponування тої чи іншої одежі у контексті цих періодичних видання були ще пізнавальні, розважальні, творчі, музичні та життєві рубрики, що в першу чергу пояснювали та навчали певним речам своїх читачок. Тобто, на меті таких модних журналів було не лише аби читачка вміла та вдягалась зі

смаком, а також і знала певні цікаві та життєві моменти, тобто це можна прирівняти навіть до виховання та прививання певних манер.

Американські журнали упродовж часу та зміни бажань, а також інтересів читачок звичайно стали свого роду і підтвердженням французького шаблону, і розривом цього самого шаблону. Американські журнали можна вважати «дитиною» класичних європейських журналів, але як будь яка дитина, ця дитина лише схожа на своїх батьків, але не точна копія. Кожен журнал є по своєму унікальний та неповторний, але тим не менш, дуже чітко прослідковується саме ця тонка нитка французького шаблону котра зберігається і до сьогодні.

Об'єктом роботи виступають популярні видання для жінок Європи та Америки з кінця XVIII ст., по початок XX ст., а **предметом** є тематики модних журналів, присвячених моді у Франції, Англії та Німеччині, а також США.

Метою дослідження є проаналізувати тематики модних журналів та їхні зміни упродовж кінця XVIII ст. початку XX ст.

Завдання:

- Проаналізувати тематику європейських модних журналів.
- Дослідити американські журнали як продукт еволюції змін європейських журналів.

Хронологічні межі охоплюють кінець XVIII ст., як часу публікації обраних європейських журналів, та кінцевою точкою є початок XX століття, адже з початком Першої Світової війни повністю змінюється контент модних журналів.

Джерелами виступили в першу чергу самі модні журнали такі як «Cabinet des modes ou les modes nouvelles», «Gallery of fashion», «Journal des Luxus und der Moden», «Vogue», «Cosmopolitan», «Harper's Bazaar». **Історіографія** дослідження включає праці, Нестерова М. «Модные журналы XVIII–XX вв.:

история появления и этапы развития немецких изданий», Карапетова И. «Некоторые особенности трансформации внешнего облика журнала «Вог»: история и современность.», Кондрашева Е., Пориваева Л. «Женские журналы Европы: появление и развитие», Терещіліна М. В. «Французская пресса для женщин: два века истории.», Зоткіна А. Е. «Английская мода XII века.».

Структура роботи зумовлена її метою та дослідницькими завданнями. Робота складається зі вступу, 2 розділів, висновків, списку використаних джерел та літератури та додатків.

Розділ 1 Європейські модні журнали країн-рушіїв моди

1.1 Французький журнал «Cabinet des modes ou les modes nouvelles»

Європейські модні журнали не одразу стали витворами мистецтва. Пройшло достатньо часу, аби між читачками та авторами модних журналів відбувалось повне взаєморозуміння. Якщо спочатку, модні журнали були основними рушіями для жінок на тему моди, просвіти, манер та взагалі усього жіночого, а от з часом, вже журнали почали підстроюватись під інтереси читачок, а також під події котрі відбувались у той чи іншій країні. Війни, революції, перевороти влади, це все впливало не тільки на саму читачку, а й на контент у цих самих модних журналах. Але свої початки, модні журнали брали не від жінок, а від чоловіків. Модні журнали були створені руками чоловіків і для чоловіків, прикладом цього стане найперший у світі модний журнал опублікований у 1672 році «Mercure galant»¹. Журнал публікувався у Франції, а якщо бути точнішим, у Ліоні. Але в цій роботі будуть розглянуті лише жіночі модні журнали, тому зосередимось на читачках та на тому, що вони читали. У XVIII столітті, жінки приймали активну участь у колах освіченого суспільства. Жінки цікавились літературою як сентиментальною, так і тою, що розширювала їх кругозір. Але не кожна панянка могла собі дозволити тримати усю літературу котру їй хотілося б прочитати у домашній бібліотеці, тому створювались жіночі журнали, котрі мали намір виховувати у читачках манери, любов до літератури та багато іншого тому що там як раз публікувались маленькі оповідання, або уривки із книг. Але романтично-сентиментальна література була не єдиним бажаним об'єктом читання серед французьких дівчат. Цікавою темою була і стала мода. А особливо, ця тема стала у період революції 1789-1799 р.р. Саме через цю революцію відбулась певна свобода жіночої моди, і як каже Терєбіліна «Одежда, в первую очередь женская, стала простой и по старым меркам легкомысленной»². Саме таке,

¹ Кондрашева Е., Порываева Л. Женские журналы Европы: появление и развитие *Электронное научное издание «Ученые заметки ТОГУ»*. 2016. Том 7. № 2. С. 241 – 245.

² Терєбіліна М.В. Французская пресса для женщин: два века истории. Вестник РУДН. 2013. Випуск №1. р. С.2.

свого роду «розв'язування рук», дало більше поштовху розвивати модні журнали для жінок, адже попит був.

Новим подихом у світі модних французьких журналів після «Mercure galant» став «Cabinet des modes ou les modes nouvelles». Він з'являється на світ у листопаді 1785 року. Батьком цього журналу є Бьюсон. «Cabinet des modes ou les modes nouvelles» був унікальним і не повторним, за рахунок певних обставин. По-перше, до цього жоден французький журнал не експортувався у інші країни³, тобто, експорт скоріше за все був тільки у Англію, адже через рік журнал змінює назву, де фігурує Англія, а по-друге, його можна було придбати лише після оформлення на підписку у видавництві⁴, по-третє, він відрізнявся від того ж самого «Ladies Mercury», тим що його формат подачі модних новинок був поділений на сезони. Якщо в інших журналах наприклад улітку могли публікувати моду зими, то в «Cabinet des modes ou les modes nouvelles»⁵, моду зими публікували на початку зими, аби читачки встигли придбати модні новинки. Цей журнал вважають одним з основоположників того самого класичного шаблону модного журналу після якого, вже інші країни почали публікувати свої журнали⁶.

У журналі були окрім модних тенденцій для жінок та чоловіків у той чи інший сезон року⁷, також присвячені рубрики «актуальна музика дня», головоломкам, новинкам меблів, дизайну помешкання, новинок автомобілів та рекламам. Що раніше було не помітно при аналізуванні інших європейських, а й також американських журналів, була більшість реклам присвячена

³ The First Fashion Magazine, A.B. Duhamel, after Defraigne, 1787» URL. <https://www.rijksmuseum.nl/en/collection/RP-P-2009-1286#:~:text=The%20Cabinet%20des%20Modes%20ou,both%20in%20France%20and%20abroad>. (дата звернення 28.05.2022).

⁴ Там само.

⁵ «The histoty of the magazine». URL. <https://historyofthemagazine.tumblr.com/post/94939568895/le-cabinet-des-modes-les-modes-nouvelles> (дата звернення 28.05.2022).

⁶ Там само.

⁷ Le Menn R. Les périodiques de mode : du 'Mercure galant' au 'Magasin des modes nouvelles françaises et anglaises'. URL. <https://www.paperblog.fr/266616/les-periodiques-de-mode-du-mercure-galant-au-magasin-des-modes-nouvelles-francaises-et-anglaises/> (дата звернення 28.05.2022).

ювелірам⁸, що може дати змогу припустити, що це для того, аби читачки дивлячись на рекламу ювелірних виробів захотіли їх поєднувати з актуальними новинками моди котрі були опубліковані та представлені у випуску. Кожен випуск мав вісім сторінок, три з яких мали вручну намальовані та розфарбовані гравюри⁹. Через рік після старту роботи журналу, формат гравюр змінився, тепер була розкладка, де були усі актуальні новинки моди не тільки одержі, а й аксесуарів до них, зображені у гравюрах, також або у кольорових або чорно-білих тонах¹⁰, також через рік змінюється і сама назва журналу на «Magasin des Modes Nouvelles Françaises et Anglaises.». Три роки, журнал працював як годинник та видав 132 випуски¹¹, з маленькими перебоями та вже останні місяці були передумови до закриття. Але тим не менш його називають регулярним, а не періодичним¹². У 1789 році, його закривають, без відомих до нині причин, хоча самі автори у одному з випусків дали пояснення, що відбувся занепад журналу.¹³

Проаналізувавши деякі випуски до переіменування журналу, «Cabinet des modes ou les modes nouvelles», а саме випуски 15 листопада 1785 та 1 січня 1786 року (вони поєднані у архіві як один журнал, тому було приємною знахідкою знайти дебютний випуск) та вже після переіменування «Magasin des Modes Nouvelles Françaises et Anglaises» та ближче до закриття журналу 11 серпня 1789 рік.

⁸ The history of the magazine URL. <https://historyofthemagazine.tumblr.com/post/94939568895/le-cabinet-des-modes-les-modes-nouvelles> (дата звернення 28.05.2022).

⁹ The First Fashion Magazine, A.B. Duhamel, after Defraigne, 1787». URL. <https://www.rijksmuseum.nl/en/collection/RP-P-2009-1286#:~:text=The%20Cabinet%20des%20Modes%20ou,both%20in%20France%20and%20abroad>. (дата звернення 28.05.2022).

¹⁰ Там само.

¹¹ Le Menn R. Les périodiques de mode : du 'Mercure galant' au 'Magasin des modes nouvelles françaises et anglaises'. URL. <https://www.paperblog.fr/266616/les-periodiques-de-mode-du-mercure-galant-au-magasin-des-modes-nouvelles-francaises-et-anglaises/> (дата звернення 28.05.2022).

¹² Там само.

¹³ The First Fashion Magazine, A.B. Duhamel, after Defraigne, 1787». URL. <https://www.rijksmuseum.nl/en/collection/RP-P-2009-1286#:~:text=The%20Cabinet%20des%20Modes%20ou,both%20in%20France%20and%20abroad>. (дата звернення 28.05.2022).

Випуск січневий не є першим, тому можна побачити чіткий план того, що за чим іде. Так як нажаль не усі сторінки зберіглись, тому аналізуючи те, що є, на першій сторінці випуску є вступне слово «*Un travail qui donne une connaissance précise et rapide à la fois des nouveaux vêtements et décorations des personnes de l'un et de l'autre sexe, ainsi que des nouveaux meubles de toutes sortes, des nouvelles décorations, des décorations d'appartements, des nouvelles formes de voitures, des bijoux. Bijoux et en général tout ce que la mode propose est unique, agréable ou intéressant dans tous les genres. L'ennui est né un jour de l'uniformité. La Mote.*»¹⁴ далі є окремою графою вартість річної підписки, котра коштує двадцять один фунт за двадцять чотири випуски, тобто по два випуски на місяць, кожні два тижні. А також, те куди можуть відправити випуски, а точніше Париж та вільні провінції Франції, а також Англійське королівство¹⁵. У цій графі також зазначають що гроші та лист мають бути проштамповані, тільки тоді підписка буде офіційно оформлена, а також у підтвердження підписки річної, читачці приходить лист-підтвердження¹⁶. На наступній сторінці пише що двадцять один фунт, це низька ціна як для модного журналу, але так як «*Ladies Mercury*», «*Mercure galant*» та «*Cabinet des modes ou les modes nouvelles*» були дебютантами у світі модних журналів, то вони і задавали тенденцію вартості за один випуск або річну підписку. На наступних сторінках стаття присвячена розкоші і поясненню того, що розкіш це навіть корисно для усіх верст населення, адже якщо багатій не буде жити у розкоші і багатстві він не буде фінансово підтримувати мануфактури, підприємства та малий бізнес, то це все буде у занепаді¹⁷. Багатого та розкішного француза порівняли з індіанцем, котрий прикрашає себе кістками вбитих на полюванні тварин¹⁸. Дивним здалось, свого роду розвінчення стереотипу про те, що

¹⁴ Cabinet des modes ou les modes nouvelles .1785. 1 janvier. P.1. BNF Galicia. URL. <https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k5608591g/f3.item> (дата звернення 28.05.2022).

Переклад. «Робота, яка дає точні та швидкі знання як про новий одяг та прикраси осіб будь-якої статі, так і про нові меблі всіх видів, нові прикраси, оздоблення квартир, нові форми автомобілів, прикраси. Ювелірні вироби та й взагалі все, що пропонує мода, унікальне, приємне чи цікаве у всіх жанрах. Нудьга народилася одного дня з одноманітності. Мот.

¹⁵ Там само. Р. 1.

¹⁶ Там само. Р. 1.

¹⁷ Там само. Р. 5.

¹⁸ Там само. Р. 4.

французи багатій носять діаманти, перлини та золоті гудзики на одязі, а також пояснюють, що розкіш та смак котрий є ще при народженні у француза, це в першу чергу правильне комбінування одягу та аксесуарів, а не той стереотип до котрого усі звикли.¹⁹ Кожна порада, та розділ ділиться на «Planche»²⁰ Також, знайшовши дебютний випуск, але лише декілька сторінок, можу сказати, що вони присвячені першому побаченню між чоловіком та дівчиною, за описами її одягу, можна припустити, що вона ще юна²¹. Ця стаття присвячена детальному опису того, як мають виглядати як чоловік так і юна леді «*Les cheveux pendans derrière, à la Confeillère, Les pendans d'oreille font de grands anneaux branlans. Le fichu de linon, garni. Le mantelet de fatin noir à pois. Tablier de linon. Jupou de fatin violet. Souliers blancs à rofettes violettes.*»²², наступними ідуть рубрики актуальних тканин та підібраних під тканини кольори для суконь. У січневому випуску все те саме, тільки текст та гравюри змінюються²³. Спостерігаючи за тенденцією виходу випусків, то чітко споглядається, що кожен випуск виходить першого та п'ятнадцятого числа кожного місяця. А контент підстроювався під пори року, під напливи моди та під бажання читачок.

Останнім випуском для аналізу буде 11 серпня 1789 рік. Взагалі, подивившись на тенденцію виходу випусків, то помітно, що в рік закриття журналу, виходило по три випуски на місяць, тобто першого числа, одинадцятого та двадцять першого кожного місяця, але винятками є серпень, жовтень та листопад там виходило лише по два випуски на рік.

¹⁹ Там само. Р.4-5.

²⁰ Planche (з франц.)- дошка для об'яв.

²¹ Cabinet des modes ou les modes nouvelles. 15 novembre. 1875P. 7. BNF Gallica. URL. <https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k5608591g/f3.item> (дата звернення 28.05.2022).

²² Там само.

Переклад. «Волосся, що звисає позаду, у Confeillere, Висячі вуха роблять великі розпущені кільця. Газонний шарф, підстрижений. Чорна фатинова мантия в горошок. Газонний фартух. Фіолетовий фатиновий під'юбник. Білі туфлі з фіолетовими рогами».

²³ Cabinet des modes ou les modes nouvelles .1785. 1 janvier. BNF Gallica. URL. <https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k5608591g/f3.item> (дата звернення 28.05.2022).

На першій сторінці, після тієї ж самої графі як і в інших випусках, про вартість та географію постачання журналів, іде стаття пояснення того, чому випуски можуть виходити рідше і причиною є занепад бізнесу і автори журналу просять своїх читачок, ще трохи почекати²⁴.

Цей випуск, не відрізняється нічим від тих що були до цього, пропозицій того, що вдягти на траур²⁵ або на звану вечерю. Єдине, що змінилось, це замість трьох маленьких гравюр, є розворот на усю сторінку А4 формату по горизонталі, лише одного прикладу образу як вдягтись, на ту чи іншу подію. Кожна порада так само ділиться на «Planche». Тобто за все життя журналу, відбулося лише дві зміни, перша це назва журналу, а друга це зміна трьох маленьких гравюр на одну велику, котра наразі би нагадувала плакат. Саме така невелика кількість змін може свідчити про те, що журнал і справді можна вважати регулярним та постійним. Адже, наскільки відомо автори та редактори того ж самого журналу «Mercure galant» часто привносили якісь зміни у свій журнал.

1.2 Англійський журнал «Gallery of fashion»

Франція була не єдиною країною котра диктувала моду та публікувала модні новинки у журналах. Другою батьківщиною модних журналів є Англія. Панянки з Англії так само любили моду як французьки, у них такий самий був швидкий коловорот зміни напливів тої чи іншої моди²⁶, що іноді редактори журналів не встигали за тим, як змінювалась мода, адже регулярні видання по своїй особливості були не щоденними, а щотижневими, або як і у Франції два рази на місяць або раз у місяць.

Англійські видання можна вважати як вже довершеним форматом того шаблону, котрий був створений Францією, але все ж таки у кожній країні були

²⁴Magasin des Modes Nouvelles Françaises et Anglaises. 11 Août. 1879 P. 1. BNF Gallica. URL. <https://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k1527989z/f1.item.zoom> (дата звернення 28.05.2022).

²⁵ Там само. Р.3.

²⁶ Зоткіна А.Е. Английская мода XII века. Бюллетень медицинских интернет-конференций. 2014 . Том 4. №11. С. 1.

свої індивідуальні підходи та особливості. Для розгляду еволюції змін англійських модних журналів було обрано журнал з великою історією і набутих високим статусом журнал «Gallery of fashion». Є цікава думка, що на час виходу цього журналу, а це саме 1794 рік, Англія зі своїми модними поглядами займає домінуюче положення у Європі²⁷, по причині французьких війн та французької революції, тому ізолюватись від французької моди того часу, для Англії було, як ми бачимо вдалим рішенням²⁸ та вигідним положенням. Ніколас Гейделов, саме так звати автора цього журналу, є походженням зі Штутгарту, але працював у Парижі. Через початок революції у Франції він покидає країну, але не втрачає зв'язок як з німецькими друзями так і з французькими та переїжджає до Лондона²⁹. І тому завдяки саме збереженню цих дружніх зв'язків *«Этому обстоятельству и обязан неповторимый стиль его иллюстрированного журнала, представляющего настоящие моды: взятые из жизни, как не раз повторяет издатель, но в то же время – удобные и элегантные»*³⁰. Завдяки тому, що в цій людині поєднувався і німецький консерватизм і французький шарм та елегантність³¹, цей журнал у майбутньому назвуть *«Самым роскошным из всех модных журналов»*³². Тому що цей журнал писався саме для заможних жінок епохи регентства для котрих не було нічого важливішого, аніж вдягатися за останнім навіюванням моди³³. А також саме таке унікальне поєднання і висвітлюється у самому журналі, наприклад опис до кожної гравюри був на трьох мовах (англійська, французька та німецька). Також саме Ніколас Гейделов у своєму модному журналі чітко розділив моду на три жіночі туалети: ранковий, денний та

²⁷ Бордеу К. Платье императрицы. Екатерина II и европейский костюм в Российской империи. Новое Литературное Обозрение. 2016. С. 65.

²⁸The Gallery of Fashion magazine, 1794-1803. URL. <https://show.me.uk/collection/the-gallery-of-fashion-magazine-1794-1803/> (дата звернення 31.05.2022)

²⁹ Бордеу К. Платье императрицы. Екатерина II и европейский костюм в Российской империи. Новое Литературное Обозрение. 2016. С. 65.

³⁰Там само.

³¹ Там само.

³²Бордеу К. Платье императрицы. Екатерина II и европейский костюм в Российской империи. Новое Литературное Обозрение. 2016. С. 66.

³³ The Gallery of Fashion magazine, 1794-1803. URL. <https://show.me.uk/collection/the-gallery-of-fashion-magazine-1794-1803/> (дата звернення 31.05.2022)

вечірній³⁴. Ранковий це інтимний одяг жінки, такий як наприклад неглиже³⁵ (Див. Додаток 1)

Взагалі саме ранковому туалету приділяється увага в кожному випуску, тому що, як зазначає Вурст *«Появление в гардеробе одежды для разного времени (утреннее вечернее платье) различной деятельности (путешествий чтения) означало что отныне время понимали и организовывали по-новому»*³⁶ саме такі зміни у форматі як моди, так і контенту котрий більш детально поділявся на тематики і свідчить про те, що французькі перші модні журнали вони все ж таки є основоположниками певного шаблону для усіх європейський, і не тільки, журналів, а журнал «Gallery of fashion» можна віднести до удосконаленої форми вигляду модного журналу.

Було знайдено гравюри та вступ до дебютного випуску журналу «Gallery of fashion» 1 квітня 1794 рік.

У вступі зазначають, що *«Gallery of fashion is a work that has long been sought after and dreamed of, and now it appears in a very expanded plan. This is a collection of all the most fashionable and elegant dresses in fashion»*³⁷ дає зрозуміти, що або він виходив і раніше але в дуже вузьких кругах, але про це нічого ніде не сказано, тому це лише моє припущення, або автор журналу зі своїми редакторами одразу поставили собі високу планку кажучи, що вони в цьому журналі зібрали усі наймодніші новинки зі світу англійської моди³⁸. Ніколас Гейделов навіть ставить планку свого журналу вищу за французьки журнали *«it surpasses anything of the kind previously published in Paris»*³⁹. Також, що є унікальним для цього журналу, це співпраця з заможних дамами, котрі

³⁴ Бордеу К. Платье императрицы. Екатерина II и европейский костюм в Российской империи. Новое Литературное Обозрение. 2016. С. 66.

³⁵ «Неглиже»- ранкова легка домашня одежа

³⁶ Бордеу К. Платье императрицы. Екатерина II и европейский костюм в Российской империи. Новое Литературное Обозрение. 2016 . С. 67.

³⁷ «Gallery of fashion».1794. April 1 P.1. URL. <https://world4.eu/gallery-fashion/> (дата звернення 31.05.2022).

³⁸ Там само.

³⁹ Там само.

дозволяли змальовувати гравюри з їх нових суконь⁴⁰, а також план того, що буде публікуватись у щомісячному випуску також був корегований ще на той час майбутніми читачками⁴¹. Тобто, Ніколас зробив цей журнал максимально по зацікавленням та бажанням англійських панянок.

Цей журнал так само як і «Magasin des Modes Nouvelles Françaises et Anglaises.» притримувався сезонної моди. Тобто по три випуски на кожен пору року. Також у дебютному номері зазначається, що кожен випуск буде виходити першого числа кожного місяця⁴². Щодо гравюр, то зазначають що буде по три-чотири гравюри у кожному номері де буде жіноча фігура у повний зріст та короткий опис до кожної фігури⁴³, до речі гравюри кольорові, а саме гравюри у кольорі могли собі дозволити лише дорогі журнали. Щодо певних стандартів, то так, були класичні теми музики, поем, віршів та порад щодо дизайну кімнат та меблів, адже це невід'ємна частина кожного модного журналу, так як це вважається як розважальний контент, хоча й ті самі вірші можна вважати романтичним контентом, як для зовсім юних дам, так і для жінок трошки старшого віку.

Вартість підписки на дванадцять випусків, тобто на рік є три гиней⁴⁴, кожен випуск треба буде оплатити при доставці а також список тих, хто оформив підписку буде в кінці крайнього, тобто дванадцятого випуску на останній сторінці⁴⁵. Наступне, що було доступним у цьому випуску, це описи гравюр і вони є дуже детальними, описувалась яка тканина якого крою, який фасон, який колір і т.д, прикладом є опис однієї гравюри (Див. Додаток №2) :

Тюрбан із світло-блакитного атласу, оздоблений золотою бахромою. Волосся вбране в легкі локони; шиньон підгорнутий, кінці завернуті у тюрбан, спадають кільцями; і бічні локони легко спадають на шию. Три білі пір'я, краї вишневого кольору від верхівки до середини, і пір'я чорної чаплі, розміщене з лівого боку

⁴⁰ Там само.

⁴¹ «Gallery of fashion».1794. April 1 P.1. URL. <https://world4.eu/gallery-fashion/> (дата звернення 31.05.2022).

⁴² Там само.

⁴³ Там само.

⁴⁴ Гиней- англійська золота монета котра використовувалась у Англії з 1663 року по 1813 рік, на котрій зображений Карл II.

⁴⁵ «Gallery of fashion».1794. April 1. P.1. URL. <https://world4.eu/gallery-fashion/> (дата звернення 31.05.2022).

в тюрбані, щоб нахилитися вперед. Корсет із світло-блакитного атласу, таля дуже коротка і без кісточок, з короткими такими ж рукавами; поверх них вільні рукави з крепу або італійської марлі. Намисто, маленькі золоті ланцюжки, утворені фестонами. Золоті сережки, що відповідають намисту. Юбка з білого газону з довгим шлейфом, обробленим широкою білою атласною стрічкою внизу. Стулка вишневого кольору лущеного атласу, зав'язана ззаду на подвійний бант, кінці опускаються так низько, як шлейф. Сатинові туфлі вишневого кольору на весняних підборах. Оперний вентилятор, встановлений на червоних паличках.⁴⁶

Проаналізувавши все доступне, а його нажалі дуже мало, можна і справді прийти до висновку, що журнал ретельно слідкував за тим, що буде або вже є актуальним, та намагався підібрати той чи інший модний, для того часу, одяг для кожної з читачок. Унікальним є ще те, що окрім ранкових суконь та розкішних вечірніх, увага приділялась саме траурним нарядом, адже жінка-читачка могла довгий час перебувати у траурі, але навіть у траурі треба залишатися модною⁴⁷. Також, саме темі трауру були присвячені статті котрі мали модно-інформативний характер та іноді повчальний, адже там розповідали про те, як себе поводити на такому заході⁴⁸, хоча такий захід був не виключенням щодо порад по манерам, також були поради як себе поводити у саду⁴⁹, на чаюванні або світському рауті⁵⁰.

1.3 Німецький журнал «Journal des Luxus und der Moden»

Німецькі журнали можна назвати на рівні з англійськими, довершеним продуктом еволюції французьких журналів. Хоча й німецькі журнали з'являються майже у той самий час, що й англійські, а саме рубіж XVIII-XIX століть, але тим не менш, тут прослідковується певна відмінність. Наприклад те, що журнал «Journal des Luxus und der Moden», а точніше «Mode journal», його просто через рік переіменували, публікувався виключно німецькою

⁴⁶ «Gallery of fashion». Опис гравюри №1 1794. April 1. URL. <https://regencyfashion.org/heid/ND4-1794.html> (дата звернення 31.05.2022).

⁴⁷ Gallery of Fashion. URL. <https://www.bl.uk/collection-items/gallery-of-fashion> (дата звернення 31.05.2022).

⁴⁸ Там само.

⁴⁹ The Gallery of Fashion magazine, 1794-1803. URL. <https://show.me.uk/collection/the-gallery-of-fashion-magazine-1794-1803/> (дата звернення 31.05.2022)

⁵⁰ Бордеиу К. Платье императрицы. Екатерина II и европейский костюм в Российской империи. Новое Литературное Обозрение. 2016 . С. 67.

мовою⁵¹, якщо «Gallery of fashion» публікувався трьома мовами, тобто опис до гравюр, а сам контент англійською, що давало зрозуміти, що журнал не тільки для англійок, а й для читачок з інших країн.

«Mode journal» був створений за бажанням німецьких модниць Веймара, адже вести світську бесіду на тему моди було показником гарного тону⁵². Письменник Фрідріх Юстин Бертух разом з художником Геогром Мельхіором Краусом створюють цей журнал у 1786 році. Журнал був орієнтований не лише на аристократію а й верхівку буржуазії того часу отримувала бажану інформацію зі світу моди⁵³. Цікавим є те, що цей журнал публікував новини моди з Франції та Англії, а не нав'ював свою моду співпрацюючи з німецькими модельєрами того часу. Це звичайно було легше, диктувати моду інших країн і нав'язувати її німецьким читачкам, аніж пропагувати та створювати індивідуальну моду, це також є великою відмінністю цього журналу від «Gallery of fashion», і є зовсім відмінним від «Cabinet des modes ou les modes nouvelles», але з часом у цьому журналі підіймалось питання індивідуальної німецької моди⁵⁴, адже була дуже впливова пропаганда відходу від напливу французької моди, а також негативно критика іноземних новинок. Серед буржуазії та еліт суспільства був заклик витратити менше грошей на зарубіжні наряди, та більше підтримувати німецького виробника, а також висувалися певні вимоги щодо наряду «Экономичность, утилитарность, независимость от капризов моды, унифицированность, гигиеничность, соответствие климатическим и природным условиям, кроме того, она должна была нести отпечаток национальных традиций»⁵⁵, але таку думку читачки журналу не

⁵¹Нестерова М.О. Модные журналы XVIII–XX вв.: история появления и этапы развития немецких изданий. *Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры*. № 3. 24 вересня 2015. С.118.

⁵²Модницы и модники Нового времени. По материалам периодических изданий XVIII–XIX вв. из собрания редких книг БИЛ. URL. <http://press-libfl.tilda.ws/modnitsy-i-modniki-novogo-vremeni> (дата звернення 02.06.2022)

⁵³Нестерова М.О. Модные журналы XVIII–XX вв.: история появления и этапы развития немецких изданий. *Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры*. № 3. 24 вересня 2015. С.118

⁵⁴ Там само.

⁵⁵Модницы и модники Нового времени. По материалам периодических изданий XVIII–XIX вв. из собрания редких книг БИЛ. URL. <http://press-libfl.tilda.ws/modnitsy-i-modniki-novogo-vremeni> (дата звернення 02.06.2022)

підтримали, їх це навіть обурило і образило, адже вони не хотіли відмовлятися від розкоші та зарубіжних напливів моди. Ідея продвиження «національного костюму» була спричинена Віденським конгресом та політичним неспокоєм⁵⁶, але все ж таки такі ідеї не були втілені в життя.

Назву журналу змінювали дуже часто, наприклад «Journal für Literatur, Kunst und geselliges Leben»⁵⁷ з невідомих на те причин, поки у 1827 році, вже не переіменували остаточно у «Journal des Luxus und der Moden». Цей журнал дуже швидко набирал обертів у популярності та у росту тиражу у продажі. Цей журнал отримав європейське визнання в умовах жорсткої конкуренції на національному та інтернаціональному рівнях⁵⁸.

Що цікаво, у перших номерах журналів, редактори зазначали, що в цьому журналі буде мода не тільки як така, а й манери, література, поради, новинки суконь, меблів, екіпажу, а також основи письма, читання, а також компліментів, церемоній та виховання⁵⁹. А також, редактори зазначили у перших номерах, що вони публікують найкращі та найцікавіші приклади англійських, французьких та італійських мод, для того аби надихати читачок, а не щоб копіювати бездумно⁶⁰. Також, відмінним цього журналу від всіх інших є те, що в ньому є наглядні приклади ремонтів та меблів, а також одразу каталог меблів для замовлення⁶¹. Це дуже практичний та цікавий хід для рекламодавця - співпраця з модним журналом.

У дебютному випуску, січень 1787 року, журналу були підняті теми французьких суконь та капелюшків, лондонських костюмів, технічним виробам для екіпажів, вагонів та карет, а саме цій темі присвячено 6 сторінок журналу, що дає змогу зрозуміти що там детальний опис того, що було модно

⁵⁶ Там само.

⁵⁷ Там само.

⁵⁸ Нестерова М.О. Модные журналы XVIII–XX вв.: история появления и этапы развития немецких изданий. *Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры*. № 3. 24 вересня 2015. С.118.

⁵⁹ Нестерова М.О. Модные журналы XVIII–XX вв.: история появления и этапы развития немецких изданий. *Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры*. № 3. 24 вересня 2015. С. 119.

⁶⁰ Там само. С.119.

⁶¹ Там само. С. 119.

наприклад у Парижі була тоді тенденція розробки у колісниці переднього і заднього приводу, якщо казати на сучасний манер, а тоді це описувалось так, що передні колеса прикручені до шайби, а задні колеса рухомі⁶². Також приклади актуального меблювання Англії та Франції та сильна пропаганда того, що мода та смак у Німеччині це в першу чергу простота, комфорт та практичність⁶³. Описи садів Райхарту та Тріанону, романтична література та вірші про кохання на французькій мові⁶⁴, а також байки, викройки та багато чого іншого. Загалом журнал нагадував модну книгу котра складалась з 33 сторінок, з детальними кольоровими гравюрами. Під словом «детальними» хочу зауважити, дуже детальну промальовку найменших аксесуарів та узорів на сукнях, костюмах та меблях.

Наступним випуском для аналізу було обрано серпневий випуск 1812 року. І аналізуючи цей випуск, перше що кидається у очі, це мінімум гравюр з причини того, що Георг Мельхіор Краус помирає у 1806 році⁶⁵, тому є логічним майже вся відсутність гравюр⁶⁶, на весь журнал присутні лише три гравюри на 64 сторінки. У цьому випуску журналу розглядали «Околиці Топліка», «Кореспонденція Бадена, Ескізи до останнього картини з Мюнхена 1812 року», «Шоу, Театр та музика у Берліні», пізнавальна стаття на тему «Мистецькі явища в Кафелі», новинки з музики Англії та Франції, місце відпочинку імператриці Франції, саме ця стаття за своїм сенсом більше нагадує рекламу місця відпочинку де була відома на весь світ людина⁶⁷ (наприклад, зараз у Львові у «Львівських Круасанах» є акція «Вибір Джолі» з

⁶² «Journal des Luxus und der Moden».1787/ 1 janvier. P. 24. URL. https://zs.thulb.uni-jena.de/rsc/viewer/jportal_derivate_00108178/JLM_1787_H001_0014_a.tif (дата звернення 03.06.2022).

⁶³ Там само. P. 28.

⁶⁴ Нестерова М.О. Модные журналы XVIII–XX вв.: история появления и этапы развития немецких изданий. *Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры*. № 3. 24 вересня 2015. С.119.

⁶⁵ О журналах роскоши и моды XVIII–XIX вв.. *Центральная научная библиотека имени Якуба Коласа Национальной академии наук Беларуси*. URL. <https://csl.bas-net.by/news/one-news.asp?id=86028> (дата звернення 03.06.2022).

⁶⁶ «Journal des Luxus und der Moden» 1812. August 1. P. 569. URL. https://zs.thulb.uni-jena.de/rsc/viewer/jportal_derivate_00252572/JLM_1812_H008_0036.tif?logicalDiv=jportal_jparticle_00561277 (дата звернення 03.06.2022).

⁶⁷ Там само. P. 540.

причини того, що вона була у Львові як посол миру, а в саме в тій круассаній де була Анжеліна Джолі над столиком де вона сиділа, повісили табличку «Тут була Анжеліна Джолі», і це дуже приваблює як місцевих та і туристів, так само і цей маркетинговий хід з місцем відпочинку імператриці Франції), та лише одна стаття присвячена моді Берліну за липень.

Якщо дебютний випуск був просочений розкішною модою для багатих читачок Німеччини, то випуск 1812 року, більше просочений пізнавальним контентом. Скоріше за все, через часту зміну назв журналу, часто змінювався і сам контент.

До журналу, певний час випускався ще додаток «Pandora oder Taschenbuch des Luxus und der Moden»⁶⁸, саме цей додаток був більше за все присвячений моді, коли вже з самого журналу мода як така відходила і змінювався орієнтир тематик.

Європейські журнали стали започатківцями, а й надалі рушіями світової моди. Звичайно першими експериментальними журналами у Франції були «Mercure galant» та «Ladies Mercury», але найвпливовішими журналами, котрі стали «європейськими шаблонами» можна вважати журнали котрі були досліджені у цьому розділі. Також, аналізуючи випуски обраних журналів можна побачити певні зміни та розриви шаблону. Французький журнал «Magasin des Modes Nouvelles Françaises et Anglaises.» стає шаблонним прикладом класичного модного журналу кінця XVIII століття. Англійський журнал «Gallery of fashion» стає послідовником французького шаблону зі своїми інтерпретаціями та різкими розривами шаблону, а саме публікація гравюр на трьох мовах, вихід у світ англійської моди, а також орієнтир не тільки на англійських читачок, а також і на інших жінок Європи, саме цей журнал поєднує в собі і лаконічність Німеччини, і розкіш Франції та шарм Англії. Німецький журнал «Journal des Luxus und der Moden» є прекрасним прикладом

⁶⁸ Нестерова М. О. Модные журналы XVIII–XX вв.: история появления и этапы развития немецких изданий. Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры. № 3. 24 вересня 2015. С.118.

використання шаблону Франції з нотками німецького консерватизму, економічності, лаконічності та практичності. Цей журнал з часом відходить від моди і стає більш пізнавальним, але це не означає, що мода зі сторінок зникає зовсім. Ні, моду обмежують до одного не великого розділу вкінці.

Загалом європейські журнали давали натхнення не лише один одному, а й іншим материкам та континентам. Саме дітище європейських журналів буде розглянуто у наступному розділі. Модні журнали США.

Розділ 2 Найвідоміші модні журнали Америки

2.1 Vogue

Коли у жінок питають які модні журнали ви знаєте, багато хто одразу згадує журнал «Vogue» або ж «Cosmopolitan», а також звичайно «Harper's Bazaar» і вони повністю праві. У цьому підрозділі будуть проаналізовані та досліджені саме американські журнали, нажаль немає журналів американського походження у великій кількості у XVIII столітті, але є найперший модний американський журнал «Godey's Lady's Book»⁶⁹, цей журнал вперше опублікувався у 1830 році, в ньому були кольорові зображення, вірші, оповіді про кохання з елементами виховання манер у читачок. Багатьом читачкам з Америки дуже сподобався цей журнал, тому попит на нього був шалений, та нижньою хронологічною межею цього підрозділу буде 60ті роки XVIII століття, коли почали видавати саме американські журнали (а не привезені у Америку європейські), кінцевою точкою мого дослідження буде, початок Першої світової війни. Історія цих журналів, є доволі революційною з огляду на контент, котрий друкувався на сторінках цих журналів.

Огляд, варто почати саме з «Vogue», адже цей журнал можна вважати революціонером минулого століття, у 1892 році засновники вирішили створити такий журнал котрий розповідав би про життя елітного класу суспільства. Засновниками цього журналу, були Артур Турнюр та Гарі Маквікар⁷⁰.

Датою першого випуску журналу «Vogue» є 17 грудня 1892 року. Журнал мав вигляд «газети» та містив 16 сторінок інформації⁷¹. Він відрізнявся від європейських журналів котрі більше були схожі на дорогі книги, аніж на журнал. Аналізуючи першу обкладинку журналу, на якій була зображена

⁶⁹ Шевардина Е. История модного глянца. От 16 века до наших дней. URL <https://e-shevardina.livejournal.com/8776.html> (дата звернення 24.05.2022)

⁷⁰ Сефардский С. Журнал Vogue: история создания знаменитого издания моды URL. <https://znaydaydzest.ru/zhurnal-vogue/> (дата звернення 07. 12. 2021)

⁷¹ Там само.

дівчина у гарній вечірній сукні, зверху над дівчиною у сукні, були дві босі дівчини, котрі були прихилені до основної назви журналу, тобто «Vogue»⁷², як зазначає Ірина Карапетова, дана обкладинка має особливий натяк на те, для кого друкувався⁷³, адже вона у собі поєднувала стиль, фінансовий статок та неповторність⁷⁴, а ще на обкладинці був зображений свого роду ідеал краси американського вищого суспільства того часу⁷⁵. Хоча тут навіть візуальні задумки були різні, цей журнал мав вигляд котрий нагадував «жовту пресу», але за ціною дуже дорогою як для преси, до витвору мистецтва, до якого, як наприклад звикла Європа, було дуже далеко, але також треба пам'ятати, що вже наприкінці XIX століття європейські журнали також змінили свій вигляд і стали більш доступними, тобто їх читав вже не тільки бомонд, а й середній клас.

Один випуск журналу-газети «Vogue» коштував 10 центів⁷⁶. Не так вже й багато для модного журналу, але дорого для звичайної газети, як для звичайного читача, адже вартість звичайної газети вартувала 1-2 центи⁷⁷. Це лише тому, що Артур Турнюр хотів, щоб потенційним читачем його видання був дорого вдягнений та при високих фінансах джентльмен та його дружина.⁷⁸ Але треба наголосити, що після декількох років зі старту друку журналу, видання вже виглядало як довершений варіант для друку у маси. Також, змінився і контент журналу, адже змінювались і інтереси читачок, на сторінках почали з'являтися зображення чоловіків, замість звичних за пару років вже

⁷² Карапетова И. Некоторые особенности трансформации внешнего облика журнала «Вог»: история и современность. Електроний науковий журнал «Медіаскоп». 2014. Випуск №3. URL.

<http://www.mediascope.ru/1569> (дата звернення 13.05.2022)

⁷³ Там само.

⁷⁴ Kazanjian D. Vogue. The Covers. New York, 2011. P. 6.

⁷⁵ Карапетова И. Некоторые особенности трансформации внешнего облика журнала «Вог»: история и современность. URL. <http://www.mediascope.ru/1569> (дата звернення 13.05.2022)

⁷⁶ Как появился один из самых влиятельных журналов о моде? История «Vogue». URL <https://fuzzmusic.ru/istoriya-zhurnala-vogue/> (дата звернення 07. 12. 2021)

⁷⁷ Американская журналистика 30-70х гг. XIX века URL.

https://studme.org/100746/zhurnalistika/amerikanskaya_zhurnalistika_veka (дата звернення 25.05.2022)

⁷⁸ Как появился один из самых влиятельных журналов о моде? История «Vogue». URL <https://fuzzmusic.ru/istoriya-zhurnala-vogue/> (дата звернення 09. 11. 2021)

звичних шляпок⁷⁹, але як пише Карапетова, то жінки «відвоювали»⁸⁰ все ж таки, повернення саме моди для жінок, без втручання чоловічої моди та чоловічих зображень, від культових на той час художників. Серед жінок-читачок, міг відбутись бунт, тому редактори були вимушені повернути звичний формат, але зі своїми реформами, тепер публікувались зображення тих занять, котрими мала володіти типова читачка журналу «Vogue» того часу, наприклад верхова їзда, відпочинок у гамаку з книжкою, пляжний відпочинок, або активний відпочинок⁸¹, а ще авторка статті, помітила що також і змінились стандарти краси та цінності читачок⁸². Наявним прикладом є зображення на обкладинках жінок у тілі з книжкою в руках, а не в капелюшку.⁸³

Матеріал був надрукований на дорогому папері, а також, це було багатосторінкове видання у якому замість літературних вирізок були повноцінні статті на тему моди, одержі та продукції для жінок⁸⁴, але така реформація була лише тоді коли змінився власник журналу. Зміна власника відбувається через смерть батька-засновника журналу Артура Турнюра. Після його смерті Гарі Маквір, нажалі не зміг тримати рівень до якого вони сягнули разом, тому був вимушений продати його молодому підприємцю Конде Насту⁸⁵ котрий вже мав непоганий досвід у сфері просування журналів, адже до цього він працював у журналі «Collier's», але якщо у цьому журналі він піднімав оберти продажу за рахунок кількості тиражу, то викупивши журнал «Vogue» котрий був на грані закриття, він вирішує підняти оберти продажу за

⁷⁹Карапетова И. Некоторые особенности трансформации внешнего облика журнала «Вог»: история и современность. Електроний науковий журнал «Медіаскоп».2014. Випуск №3. URL. <http://www.mediascope.ru/1569> (дата звернення 13.05.2022)

⁸⁰ Там само.

⁸¹ Карапетова И. Некоторые особенности трансформации внешнего облика журнала «Вог»: история и современность. Електроний науковий журнал «Медіаскоп».2014. Випуск №3. URL. <http://www.mediascope.ru/1569> (дата звернення 13.05.2022)

⁸² Там само.

⁸³ Там само.

⁸⁴ Сефардский С. «Журнал Vogue: история создания знаменитого издания моды» <https://znaydaydzest.ru/zhurnal-vogue/> (дата звернення 10. 11. 2021)

⁸⁵ Карапетова И. Некоторые особенности трансформации внешнего облика журнала «Вог»: история и современность. Електроний науковий журнал «Медіаскоп».2014. Випуск №3. URL. <http://www.mediascope.ru/1569> (дата звернення 13.05.2022)

рахунок якості, розкоші та ексклюзивності⁸⁶ і це спрацювало, адже контент та зовнішній вигляд співпадав з бажаннями читачів вищого суспільства, пані Ірина відмічає що тираж сягнув 100 000 екземплярів у тиждень⁸⁷. І знову ж таки, повертаючись до зовнішнього вигляду, то звичайно Наст та його редактори ставили ставку на епатажність, і це приносило прибутки. Обгорткою журналу 1911⁸⁸ року стала культова фотографія котру потім публікували ще й у 1918⁸⁹ році. На фотографії була зображена жінка котра сиділа на паві, начебто на коні. На сторінках перших номерів, а також подальших номерів були якісні малюнки, ілюстрації старовинних костюмів, а також були теми новинок зі світу моди, спорту, театру та іншого, що було б цікаво нью-йоркському бомонду, але ні в якому разі ніяких політичних дискусій. (Див. додаток №3 .⁹⁰)

Через зміну власника журналу, території розповсюдження цього журналу розширюються. «Vogue» починають розповсюджувати в Європі, а також починає співпрацювати з модним будинком «Chanel» та випускає у кожному випуску журналу окрему рубрику про життя моделей цього модного будинку, доказом цього залишаю обкладинку журналу у додатках (Додаток №4)⁹¹, саме такого роду співпраця є новацією, а також робила цей журнал ще більш унікальним та неповторним, що обумовлює такий інтерес вищого класу. Наступною цікавою темою серед бомонду котрий читав цей журнал - це зацікавлення особистим життям інших представників вершків суспільства, тому Конде Нас вводить рубрику де працівники його видавничого будинку беруть інтерв'ю у тих пар бомонду котрі одружились⁹².

⁸⁶ Там само.

⁸⁷ Там само.

⁸⁸ Kazanjian D. Vogue. The Covers. New York, 2011. P. 7. (дата зверення 13.05.2022)

⁸⁹ Там само.

⁹⁰ Как появился один из самых влиятельных журналов о моде? История «Vogue». URL <https://fuzzmusic.ru/istoriya-zhurnala-vogue/> (дата звернення 10. 11. 2021)

⁹¹ Сефардский С. «Журнал Vogue: история создания знаменитого издания моды» <https://znaydaydzest.ru/zhurnal-vogue/> (дата звернення 10. 11. 2021)

⁹² Как появился один из самых влиятельных журналов о моде? История «Vogue». URL <https://fuzzmusic.ru/istoriya-zhurnala-vogue/> (дата звернення 10. 11. 2021)

Чи можна вважати його схожим на модні видання Європи? Скоріше так чим ні. Чи є в них щось кардинально різне? Так це те, що журнал був орієнтований розповідати про модний світ Нью-Йорка, а не про весь модний світ, або про якусь окрему країну. Також, саме це видання неможливо назвати плагіатом (схожістю) на модні журнали Європи лише тому, що, як вже було зазначено він не публікував новини з усієї країни моди, інформація цього була зосереджена лише на Нью-Йорку, тобто столиці моди США, а ще доступ до продажу обмежувався лише містом де він друкувався.

Можна зробити висновок, що цей журнал зі зміною власника вносив інновації не тільки у свій журнал, а також розширював рамки прийнятого - того, що має бути у модному журналі, наприклад, як брати інтерв'ю у бомонду, або співпраця з модними будинками. Це було новим та неприйнятним для стандарту європейського журналу. Або також завдяки зміні власника, контент даного журналу підстроюється під бажання читача, а не навпаки.

2.2 «Cosmopolitan»

Наступним журналом варто зазначити «Cosmopolitan» цей журнал з'являється на чотири роки пізніше за «Vogue», тобто у 1896 році. Заснований цей журнал двома американцями Тіле Філдом та Паулем Шліхтем. Цей журнал мав характер більш домашній та сімейний і про це казав Пауль Шліхт ще у першому номері журналу «Cosmopolitan» *«There will be a department devoted exclusively to the interests of women, with articles on fashions, on household decoration, on cooking, and the care and management of children, etc., also a department for the younger members of the family»*⁹³. Варто уточнити, що сімейні журнали також відносились до жіночих або частково до модних журналів. Упродовж року, тираж цього журналу сягнув майже 25 000 екземплярів. Що цікаво навіть такий прекрасний успіх все одно не показник того, що журнал не

⁹³Simkin J. Costmopolitan Magazine <https://spartacus-educational.com/USAcosmopolitan.htm> (дата звернення 10. 11. 2021)

мав проблем⁹⁴. Вже через два роки після старту виходу цього журналу, тобто в 1898 році, засновники Фіелд та Шліхт спочатку вирішують що журнал більше друкуватись не буде, а згодом взагалі продають права на цей журнал через банкрутство⁹⁵. Журнал «Cosmopolitan» повторює долю журналу «Vogue».

Викупає згодом цей журнал Джозеф Халоку, де публікує огляди на книжки та літературу багатосерійну⁹⁶, але це не подобається читачу, тому у 1889 році журнал очолює колишній редактор журналу «Harper's Monthly» Джон Вокер, і так само як Кандо Наст доводить журнал до того моменту, коли журнал стає найпопулярнішим журналом Америки⁹⁷. Цей журнал так само як і «Vogue», читають не тільки жінки, а також і чоловіки, тому попит на цей журнал стає колосальним. Але, що є відмінним між цими двома журналами, це те, що «Vogue» позиціонував себе як журнал для бомонду країни та розповідав про цей самий бомонд і для нього тема політики була табу, то «Cosmopolitan» розповідав про все навіть про політику. Це доказує стаття одного із редакторів цього журналу про Англо-бурську війну,⁹⁸ але хочу зазначити, що це були одиничні випадки, адже основною тематикою журналу була мода та література, наприклад вірші, оповіді котрі мали характер соціальних реформ та освіти, а також дорожні нариси⁹⁹.

З невідомих причин журнал «Cosmopolitan» продають вдруге¹⁰⁰, не дивлячись на те що другий власник цього журналу навіть благодійністю займався від імені журналу. Він оплачував заочне навчання майже 20 000 студентів¹⁰¹.

⁹⁴ Там само.

⁹⁵Costmopolitan Magazine History URL <https://www.britannica.com/topic/Cosmopolitan-magazine> (дата звернення 13.05.2022)

⁹⁶Там само.

⁹⁷ Там само.

⁹⁸Simkin J. Costmopolitan Magazine <https://spartacus-educational.com/USAcosmopolitan.htm> (дата звернення 10. 11. 2021)

⁹⁹Costmopolitan Magazine History. URL <https://www.britannica.com/topic/Cosmopolitan-magazine> (дата звернення 13.05.2022)

¹⁰⁰ Там само.

¹⁰¹ Simkin J. Costmopolitan Magazine <https://spartacus-educational.com/USAcosmopolitan.htm> (дата звернення 10. 11. 2021)

Таким чином, Едвард Уокер продає права на журнал після шести років роботи над піднесення цього видання та зроблених стільки добрих та благодійних справ.

У 1905 році, новим власником журналу «Cosmopolitan» стає Вільям Хьорст котрий змінює повністю склад редакторів, запрошує відомих журналістів та вони змінюють напрям тематик у журналі¹⁰². Журнал майже перестає бути сімейним або жіночим, він стає політичним, але напевно краще за все його буде назвати «універсальним» або «всеохоплюючим». Це можна простежити через призму статей котрі писали запрошені Вільямом нові редактори¹⁰³. Журнал іноді нагадував бюро розслідувань, адже журналісти котрі працювали у редакторському штаті, у повному сенсі цього слова, *розслідували* деякі справи, прикладом може бути, найвідоміше розслідування «The Treason of the Senate»¹⁰⁴ у 1906 році. Але тим не менш, також у журналі публікувалось, те до чого так звик тогочасний читач, тобто літературні нарізки, статті про відомих людей та про громадські справи.¹⁰⁵

Таким чином, можна побачити як за 20 років, журнал змінив трьох власників, а ці власники повністю змінили вектор контенту журналу. З сімейного журналу він перетворився на журнал «бюро розслідувань» або навіть як збудник бомонду до обговорення політичних тем, вже не тільки серед чоловіків, а й серед жінок, що зовсім відхилюється від «французького шаблону», адже тематика політики у Європі для жінок була табу.

2.3 «Harper's Bazaar»

Третім та останнім у цьому аналізі найбільших журналів США буде журнал «Harper's Bazaar». Цей журнал найстарший серед тих котрі вже були проаналізовані у цьому підрозділі. Початки історії зародження цього журналу

¹⁰² Simkin J. Costmopolitan Magazine <https://spartacus-educational.com/USAcosmopolitan.htm> (дата звернення 11. 11. 2021)

¹⁰³ Там само.

¹⁰⁴ Там само.

¹⁰⁵ Costmopolitan Magazine History. URL <https://www.britannica.com/topic/Cosmopolitan-magazine> (дата звернення 13.05.2022)

беруть витоки з 1867 році. Цей журнал присвячений тільки жінкам, про жінок, про моду, про естетичне життя бомонду. «*A repository of fashion, pleasure, and instruction*»¹⁰⁶ саме ця фраза була на першому листопадному випуску журналу, на обкладинці, (див. Додаток №4). Власниками цього журналу були брати та сестри Гарпери, котрі мали не тільки цей журнал як проект, котрий у майбутньому вдався з шаленим успіхом, вони також мали ціле видавництво.

Ідея появи цього журналу з'явилась у наймолодшого брата Гарпера Флетчера. Молодший Гарпер піддивився у німецького журналу «Der Bazar» та вирішив створити щось своє, але все одно схоже¹⁰⁷. Він взяв ідею, концепцію та тематику німецького модного журналу, та навіть назву, але надихнувшись ідеями він все одно створює суто своє бачення журналу. Дуже цікаво зазначає Стівен Моален у своїй статті «150 Years of Harper's Bazaar»¹⁰⁸ якби старші брати та сестри не погодили ідею Флетчера, цього журналу могло б і не бути. Молодший Гарпер запросив на посаду головної редакторки Мері Луїзу Бут. Вона раніше була редакторкою газети The New York Times¹⁰⁹. Завдяки цим двом людям журнал починає жити та дихати. Матеріал для кожного номера ретельно підбирався, а також з кожним номером тематики статей журналу ставали ще обширнішими, можна привести приклад викройки спідньої мереживної білизни¹¹⁰, що за спостереженнями, було унікальним явищем, адже в Європейських журналах, такого раніше не було помічено. Але випуски не обмежувались лише викройками спідньої білизни, а також і шаблонами капелюшків (Див. Додаток №6). Список використаних тематик став більш розгорнутим, наприклад, манери, сімейні поради, соціальні теми, також, теми родини та ще багато іншого, але навіть серед цього «іншого» було знайдено

¹⁰⁶ Mooallem S. 150 Years of Harper's Bazaar. <https://www.harpersbazaar.com/culture/features/a18658/history-of-harpers-bazaar/> (дата звернення 11. 11. 2021)

¹⁰⁷ Там само.

¹⁰⁸ Mooallem S. 150 Years of Harper's Bazaar. <https://www.harpersbazaar.com/culture/features/a18658/history-of-harpers-bazaar/> (дата звернення 11. 11. 2021)

¹⁰⁹ Там само.

¹¹⁰ Meetz E. Preservation Highlight: A look into history through Harper's Bazaar. URL <https://www.carnegielibrary.org/preservation-highlight-look-history-harpers-bazaar/> (дата звернення 23.05.2022)

унікальне, навіть тоді, були актуальні жарти з котами, тоді ще не було фотошопу, але були умілі руки художників, котрі могли змалювати котиків у жіночих чепчиках та окулярах¹¹¹. У цьому журналі, також друкувались такі відомі письменники як Чарльз Дікенс та багато інших.

Єдиною темою, котру сам Флетчер відрізав від свого творіння «Harper's Bazaar» - це тема політики¹¹², але можна тут заперечити Стефану Моалену котрий про це зазначав, адже як надалі, буде описано, тема расизму можна вважати, цілком політичною, доказом цього є стаття «Suitable dress»¹¹³ у першому випуску першого тому цього модного журналу. Там піднімається тема того чоловік його дружина, покоївка, домогосподарка носять одяг з одного і того самого матеріалу та крою. І що політичні погляди американців та американок, дуже негативні, тому що це може вказувати на політичну рівність, що не може бути можливим через різницю каст¹¹⁴.

Тим не менш, можна звичайно припустити, що це через те що молодший Гарпер надихався німецькими, французькими та англійськими журналами, які вважаються класикою модного жанру та якраз відносяться до «французького шаблону», а вони не допускали представляли теми політики для жінок, або Гарпер сам не хотів щоб жінки брали участь у політичних дискусіях, але тим не менш, цей журнал ніколи не обмежував жінок у правах, та не писав про «традиційні» функції жінки він навпаки критикував та заперечував ці функції іноді навіть в журналі під час критики таких функції проскакувала фраза «рабиня» у контексті темношкірих жінок, доказом цього є цитата з журналу 12 червня 1869 року «*Bazar was one of the first mainstream publications to endorse*

¹¹¹ Там само.

¹¹² Moallem S. 150 Years of Harper's Bazaar. URL <https://www.harpersbazaar.com/culture/features/a18658/history-of-harpers-bazaar/> (дата звернення 23.05.2022)

¹¹³ Suitable Dress. Harper's Bazaar. 1867. Vol. 1. Number 1. P. 2. URL. https://digital.library.cornell.edu/catalog/hearth4732809_1442_002 (дата звернення 23.05.2022).

¹¹⁴ Suitable Dress. Harper's Bazaar. 1867. Vol. 1. Number 1. P. 2. URL. https://digital.library.cornell.edu/catalog/hearth4732809_1442_002 (дата звернення 23.05.2022). (дата звернення 23.05.2022).

the women's suffrage effort»¹¹⁵, але навіть такі речі, не є дивним, як наприклад висвітлювання расизму та сексизму, але тим не менш, на той час це було нормою для американців. Темношкірі жінки, були «рабинями» котрі працювали на якусь родину, готували їсти та прибирати. Наскільки відомо, то темношкірі жінки, та й не тільки, були обмежені в правах на території Америки, на Півдні за темношкірими взагалі було полювання Ку-Клус клану, а в інших частинах Америки, темношкірі люди були майже як в «обсервації», їздили в окремих потягах, жили в окремих районах та кварталах¹¹⁶, але як сказала авторка Емма Мітз «*I believe seeing these reminders are important when we choose what we want our future to be like. How else can we learn and change if we don't know where we came from?*»¹¹⁷, то завдяки таким витокам, ми бачимо чітку еволюцію поглядів людей котрі спровоковані певними подіями, а з цими подіями і змінами бачення людей світу навколо, змінювався і контент журналу. Це є не найсильніший приклад того, як відбувалась еволюція.

Розглядаючи випуски «Harper's Bazaar», було взято декілька випусків, такі як, дебютний датований 2 листопадом 1967 року та 2 квітня 1901 року.

Дебютний випуск нагадує газету з картинками та викройками. Дивлячись за датами випусків, можна вичислити, що кожний новий випуск виходив у суботу. На першому розвороті журналу є найважливіше, що потрібно для історика. Першим що кидається в очі, це три пункти для читачки цього журналу. Перший пункт про те, коли вийде номер (9 листопада 1967 року) і буде виходити щотижня. Другий пункт про те, що жінки отримають перші шість випусків журналу, якщо напишуть прохання до видавництва. Третій

¹¹⁵ Mooallem S. 150 Years of Harper's Bazaar. URL

<https://www.harpersbazaar.com/culture/features/a18658/history-of-harpers-bazaar/> (дата звернення 23.05.2022)

¹¹⁶ Козенко А. От гражданской войны до Black Lives Matter. Как движение за права чернокожих меняло США URL. <https://www.google.com/amp/s/www.bbc.com/russian/features-53112571.amp> (дата звернення 23.05.2022).

¹¹⁷ Meetz E. Preservation Highlight: A look into history through Harper's Bazaar. URL <https://www.carnegielibrary.org/preservation-highlight-look-history-harpers-bazaar/> (дата звернення 23.05.2022)

пункт це вартість¹¹⁸. Тобто, окремим жінкам, як можна припустити, котрі оформили підписку на журнал на цілий том (кожний том= року видання, кожний рік, новий том), усі випуски першого тому будуть вартувати чотири долари.¹¹⁹ Наступним, що було очікувано як для першого випуску, це стаття «Our bazar.»¹²⁰ Автори цієї статті, зрівняли свій журнал зі східним базаром продуктів та тканин «*in Oriental parlance, is not at good work. vulgar market-place for the sale of fish, flesh, and fowl, but a vast repository for all the rare and costly things of earth-silks, velvets, cashmeres, spices, perfumes, and glittering gems; in a word, whatever can comfort the heart and delight the eye is found heaped up there in bewildering profusion.*»¹²¹, але не дивлячись на таке зрівняння з вульгарним місцем де все не дуже добре працює, автори знаходять щось унікальне та атмосферне, тому що далі вони пишуть «*Such a repository we wish Harper's Bazar to be, combining the useful with the beautiful, and aiming to include every thing that will be interesting to the family circle, for whose use it is designed*»¹²², що дає зрозуміти, що саме цей модний журнал стане для читачки місцем де вона знайде все що їй може знадобитись у той чи іншій ситуації. Далі ідуть стандартні статті на тему підходящої сукні або манер на дорозі¹²³ потім ідуть поради щодо кольорів плаття та тканин¹²⁴ і на третій сторінці вже є тематичні ілюстрації певних зачісок (Див. Додаток №7). Майже на кожній сторінці журналу є ілюстрація, або до розповіді, або викройки для будь якого одягу. Саме в дебютному випуску були викройки сорочок¹²⁵. На передостанніх сторінках цього випуску є колонка знижок, як наприклад на шовк¹²⁶ та зноски на те, що було використану для написання цього випуску. На останній сторінці є велика ілюстрація чоловіків у

¹¹⁸ Harper's Bazaar. 1867. Volume 1. Number 1. P. 2. URL.

https://digital.library.cornell.edu/catalog/hearth4732809_1442_002 (дата звернення 23.05.2022).

¹¹⁹ Там само.

¹²⁰ Там само.

¹²¹ Там само.

¹²² Harper's Bazaar. 1867. Volume 1. Number 1. P. 2. URL.

https://digital.library.cornell.edu/catalog/hearth4732809_1442_002 (дата звернення 23.05.2022).

¹²³ Там само.

¹²⁴ Harper's Bazaar. 1867. Volume 1. Number. P. 3. URL.

https://digital.library.cornell.edu/catalog/hearth4732809_1442_002 (дата звернення 23.05.2022).

¹²⁵ Там само. P.9-10.

¹²⁶ Там само. P 14.

костюмах¹²⁷, у сучасному світі це б назвали «постер на стіну», тенденція гравюри на весь розворот де могло бути не одна фігура, а від п'яти до десяти, але у Європі такі розвороти були чотири рази на рік, в залежності від зміни пори року¹²⁸, або як у «Cabinet des modes ou les modes nouvelles» кожного випуску замість повноцінних і окремих гравюр, була одна спільна на увесь розворот. Оглянувши цей випуск, ми маємо 16 сторінок модного журналу, адаптованого під американку та її родину. Зовнішній вигляд газети, де текст викладений чотирма стовпцями, також є обкладинка та не так багато ілюстрацій.

Наступним випуском буде 2 квітня 1901 року. Це посередницький випуск, але він є важливим з причини того, що він має зовнішній вигляд зовсім не такий який мав дебютний випуск¹²⁹. Щодо зовнішнього вигляду. То випуск має 82 сторінки, обкладинку та перелік того, що буде розглянуто у випуску та ілюстрація на кожному розвороті. Має вигляд дорогого журналу у формі книги, не газети. Якість ілюстрацій помітно

На сторінці де є перелік розглянутого, внизу є незмінна табличка того, що річна підписка на «Harper's Bazaar», тобто на один том, вартує чотири долари, а один випуск коштує десять центів¹³⁰. Теми у журналі були не розкидані, а згруповані на тематики. Першими опубліковані для читачок це весільні сукні та мода для наречених, потім мода з хутра, аксесуари для дівчат, пальта для літніх жінок, перукарські новинки ,вечірні сукні, мода для найменших читачок. А далі те, що є невід'ємною частиною модного журналу як американського так і європейського, це викройки, новела, вірші (частіше за все про кохання і тут не виключення), уроки співу, виховання хлопчиків та

¹²⁷Harper's Bazaar. 1867. Volume 1. Number. P. 16. URL.

https://digital.library.cornell.edu/catalog/hearth4732809_1442_002 (дата звернення 23.05.2022).

¹²⁸ Французская модная иллюстрация второй половины XIX-начала XX вв. Виртуальная выставка. URL.

<http://press-libfl.tilda.ws/francuzskaya-modnaya-illyustraciya-vtoroy-pолоviny-xix-nachala-xx-vv> (дата звернення 23.05.2022).

¹²⁹ Harper's Bazaar. 1901. Volume1. Number 34. P. 2. URL. https://archive.org/details/sim_harpers-bazaar_1901-01-05_34_1/page/n1/mode/2up?view=theater (дата звернення 23.05.2022).

¹³⁰Там само.

приклади інтер'єрів тогочасної моди.¹³¹ Щодо викрійок, то їм тут приділяється велика увага, якщо у перших випусках були лише схеми викрійок, то в цьому випуску був детальний опис того, як шити спідницю максі¹³², та скільки потрібно тканини, якої тканини та які потрібні гудзики¹³³. Викрійка та опис до неї, детально підбирався під актуальні на той час стандарти моди. Цей випуск журналу можна вважати прикладом шаблону, котрий був створений у Франції, тобто це типовий образ модного журналу котрий звичний вже не тільки для читачок Європи а й для читачок з Америки. Журнал-книга над котрою чаклували не тільки знавці моди, а й художники, модельєри та купа інших професіоналів, на сьогоднішній день, саме такої якості модні журнали у вигляді повноцінної книги прирівнюються до витвору мистецтва, та показують у різних музеях не тільки так званих столиць моди, а й в інших містах, а також багато раритетних випусків зберігаються у приватних колекціях.

Таким чином, можна зробити висновок, що саме журнал «Harper's Bazaar» є наближеним до того класичного образу журналу до котрого звикла Європа. Саме цей журнал можна вважати одним з найближчих до класичного образу модного журналу у розумінні європейського читача, лише тому що він робився жінкою, тобто редакторкою Мері Луїзою, для жінок та про жінок. А також, не дивлячись на те, що у всіх трьох журналах засновниками є чоловіки, душа цих журналів належить лише головним редакторкам, тобто жінкам.

Таким чином, проаналізувавши три найбільші модні журнали США можна зробити висновок, що ці три журнали через те, що з'явилися набагато пізніше аніж європейські журнали, певною мірою відповідають тим стандартам, котрі задали європейські журнали, але більший відсоток, все ж таки має звичний для

¹³¹ Harper's Bazaar. 1901. Volume1. Number 34. URL. https://archive.org/details/sim_harpers-bazaar_1901-01-05_34_1/page/n1/mode/2up?view=theater (дата звернення 23.05.2022).

¹³² Спідниця максі- спідниця кора має довжину до щиколотки

¹³³ Там само Р. 26-29.

«французького шаблону», формат і контент. Ці журнали, як медіа рушій не диктували політику та тенденцію реальності, вони відображали цю саму

реальність, або навіть вони допомагали пристосуватись до реальності жінкам-читачкам через призму порад у цих самих журналах. Більшою мірою мається на увазі звичайно європейські журнали, але американські журнали, також були як інструкцією по пристосуванню молодих підростаючих читачок, а також зрілих та заміжніх читачок до життя. У американських журналах, майже немає тих кліше до котрих звикли та притримувались європейські журнали, не було пропаганди нібито основних задач та функцій жінки, таких як берегти сімейне вогнище або умовні ці «не можна» у житті жінок у Європі. Також, ці журнали були не тільки для жінок та дітей, а ще й для чоловіків, тому контент у журналах є адаптованим для усіх хто його читає.

Що дуже дивує, це наявність політичних рубрик, хоч їх була і меншість і тимчасово у цих журналах, що може доказувати лібералізм по відношенню до жінок, а також для того, що вони можуть читати і на які тематики спілкуватись. Така свобода контенту для жінок можна вважати одним з найважливіших етапів формування свободи права жінки у соціумі. Важливо, що у той самий час у Європі ще діяла цензура на тему того, що можна читати там. Контент європейських модних журналів змінився під час Першої світової війни.

Висновки

У цій дипломній роботі досліджено два види модних журналів. А саме європейські модні журнали, котрі вважаються пробатьками своєрідного контенту та засновники «французького шаблону», та їх дітище - американські журнали. Розділ європейських журналів поділений на країни, а саме, Франція, Англія та Німеччина. З кожної країни для аналізування було взято по одному журналу. Журнал обирався історичною цінністю, адже саме ці обрані журнали вважались або журналами-шаблонами, або журналами котрі привносили щось нове у світ жіночого читива.

Першим для аналізу був обраний французький журнал «Cabinet des modes ou les modes nouvelles». Цей журнал можна вважати саме шаблонним прикладом того, як виглядали перші модні журнали котрі стали основоположниками того, що можна взяти в руки й сьогодні. Саме цей журнал зумовив традиційний вигляд французького модного журналу «галантний Меркурій», до якого звикли читачки, саме цей журнал мав чітку структуру та план того, що коли і де треба публікувати. Унікальність цього журналу проявилась в багатьох речах, як наприклад, експорт у інші країни Європи, або щоб отримати цей журнал, читачці потрібно було оформити підписку, що було нововведенням для того часу, адже той самий «галантний Меркурій» можна було придбати в книгарнях, а більшої унікальністю можна вважати поділ контенту на сезони. Цей журнал мав не тільки модний контент, а й розважально-пізнавальний, як наприклад «Музика дня», або реклама ювелірів та їх виробів.

Наступною країною для аналізування стала Англія та журнал «Gallery of fashion». Англійські видання можна вважати як вже довершеним форматом того шаблону, котрий був створений Францією, але все ж таки у кожній країні були свої індивідуальні підходи та особливості. На кінець XVIII Англія зі своїми модними поглядами займає домінантне положення у Європі у фері моди та читива такої тематики, по причині французьких війн та французької революції, тому відгородитись від французької моди того часу, для Англії

було, вдалим рішенням, адже саме англійські модні журнали швидше розповсюдились по Європі, та й не тільки.

Завдяки автору Ніколасу Гейделу і тому, що в цій людині поєднувався і німецький консерватизм і французький шарм та англійська елегантність журнал «Gallery of fashion», також можна вважати довершеним та унікальним прикладом європейських модних журналів. У цьому журналі чітко розділено моду на три жіночі туалети: ранковий, денний та вечірній, що також натякає на чітку структуру, котра притаманна лише цьому журналу, що робить його унікальним. Також, після проведеного аналізу декількох доступних випусків журналу, можна помітити, що контент котрий публікувався, був ретельно підібраний під два критерії: під інтереси читачок, та під впливи англійської самостійної моди.

Останньою країною у розділі європейських модних журналів є консервативна Німеччина та обраний журнал «Journal des Luxus und der Moden». Консервативний менталітет німців, відображається навіть у сфері моди та жіночих журналів і саме цей журнал є наглядним та яскравим прикладом цього. «Journal des Luxus und der Moden» є вже свого роду довершеним прикладом прийнятого французького шаблону на територіях Європи, але тим не менш, завдяки консерватизму, лаконічності та економічності, цей журнал мав свою унікальність та неповторність, або навіть можна сказати радикальність у певних думках та рухах. У цьому журналі, було дуже багато закликів до економії, але це моментами не вписується у те, про що писали французькі журнали, де часто фігурує слово «розкіш». З часом цей журнал, взагалі міняє свій напрямок контенту, та із модного журналу перетворюється на побутовий, де мода лише має один розділ, або взагалі пересувається додаток до журналу. Це єдиний модний журнал Європи, котрий був розглянутий у цій роботі, котрий публікував моду інших країн, не додаючи також і приклади моди своєї країни, але тим не менш, мав амбіції відхилу від французької, наприклад, моди, та навіть використовував пропаганду того, що французька

мода є чимось негативним та неекономічним, тому треба користуватися лише своїм, вітчизняним, продуктом, але нажаль, така думка не укорінилась у головах німецьких читачок, адже німкені так само любили слово «розкіш» у поєднанні з французькою модою, що ішло у розріз з менталітетом німецьких чоловіків котрі були авторами та редакторами цього журналу.

Проаналізувавши модні журнали Європи ми побачили певний зовнішній та структурний шаблон котрий можна назвати «французький шаблон», він присутній і у сьогоденні, та ж сама рубрика «Музики тижня», сьогодні це підкасти останніх хітів, або розбір модних новинок на сезони, туалети і т.д. «Французький шаблон» укорінився на віки, і для аналізу «укорінення» була обрана країна Америка та її модні журнали наприкінці XIX- початку XX століття.

США були і є прогресивною країною у багатьох сферах, але коли у Європі модний журнал з'явився у 70х роках XVII століття, то перший американський журнал з'явився у 30х роках XIX століття. Так, не виключено того, що європейські журнали потрапляли на континент, але свого продукту зі своєю модою не було багато часу.

Для аналізування, свого роду, еволюції змін, журналу як продукту та його контенту, було обрано наступні три журнали: «Vogue», «Cosmopolitan», «Harper's Bazaar». Адже, саме ці три кити американської моди існують і до сьогодні, зараз саме вони диктують моду та завдяки тому, що публікують ці журнали, залежить те, як вдягнеться читачка сучасного світу. З цими журналами наразі співпрацюють світові будинки моди, тому це є логічним та цікавим для вивчення у майбутньому.

Першим журналом є «Vogue» котрий зазнавав реформ при кожній зміні власника. Якщо для європейських журналів, було звичним змінювати назви, то для американських, було звичним змінювати власників. Цей журнал певний період окрім жіночої моди мав також орієнтир і на чоловічу моду, також цей

журнал публікував інтерв'ю американського бомонду та публікував свою нью-йоркську моду. Цей журнал є одним із перших який починав співпрацювати з модними будинками і також був доступний лише для жительок столиці американської моди, адже мав формат «жовтої преси», а не класичного французького формату, і нібито був доступний для кожного і кожної, але тим не менш, тут за статусність та фінансовий стан читачів казала навіть вартість за один випуск цього журналу. Таким чином, цей журнал лише частково відповідає тому формату стандартного шаблону котрий пройшов довгий шлях в різних країнах Європи, а до Америки дійшов лише частково.

Наступним журналом є «Cosmopolitan» котрий зовсім не вписується в рамки класичного модного журналу та саме «французького шаблону», навіть для Америки. Цей журнал зовсім не мав обмежень щодо тематик викладеного контенту. Цей журнал, по-перше мав напрямок більш сімейного типу, а по-друге, поряд не могли стояти «мода» і «політика» в одному реченні, але здається редактори «Cosmopolitan», про це або не чули, або не знали, тому поєднали це все в один журнал. Цей журнал, мав різноманітні тематики і мода була основною, але не головною рубрикою. Моментами цей журнал ставав як Шерлок Холмс, а іноді як політичний діяч. Журнал мав різноманітний вектор, тому зазнавав постійних реформ, не тільки через зміну власників, а й через інтереси читачів та читачок, а також й через певні моменти котрі відбувались у країні.

Останнім журналом у цьому розділі є «Harper's Bazaar», проаналізувавши, саме його, можна лише його, назвати як класичним відображення «французького шаблону». «Harper's Bazaar» являє собою, модний журнал з викройками та порадами етикету та поведінки. Контент дуже ретельно та влучно підбирався як під тенденції тогочасної моди, так й під американських читачок. Цей журнал, також можна вважати висвітленням захисту прав та обов'язків жінок, а саме редактори відмовлялись від того формату виховання у читачках класичного розуміння, що жінка не може бути усім і одразу і жити

тільки в обмеженнях. Але тим не менш, те що було перейнятим та прийнятим автором журналу, це небажання, щоб жінка була у світі політичних подій. Що є двиним у поєднанні, класичні поради етикету та виховання читачок, були не прийнятими, але теми расизму та сексизму були присутніми, не часто звичайно, але тим не менш були. Саме тематики певного сексизму були притаманні також і в європейських журналах, але у формі нав'язування думки того, що жінка має бути аполітичною та берегинею сімейного вогнища, а в «Harper's Bazaar» це скоріше періодами нагадувало агресивну пропаганду.

Таким чином, проаналізувавши шість модних журналів, можна зробити висновок, що їх зовнішній вигляд, мета та контент кардинально змінювався з різних на це причин. Але тим не менш, шаблон котрий був створений Францією і досі присутній. Зміни котрі привнесли журнали Англії, також закріпились, а особливо сезонність. Німецький журнал, став прекрасним показником того, як міг змінитись вектор контенту, також зміни призми тематик журналу нам показує «Cosmopolitan», вони обидва змінювали головні теми журналу, що з однієї сторони, напевно приваблювало більше читачів, але з іншої сторони, втрачали основну аудиторію, котра була зацікавлена саме на моді. «Harper's Bazaar» та «Vogue» по-своєму зберігали цей «французький шаблон», але без змін звичайно не обходилося, що є не дивним, адже, кожен з проаналізованих журналів був індивідуальним та неповторним по своєму.

Список використаних джерел та літератури

Джерела

1. Періодика

1. *Harper's Bazaar*. 1867. Volume 1. Number 1.
2. *Harper's Bazaar*. 1901. Volume 1. Number 34.
3. *Cabinet des modes ou les modes nouvelles*. 1786. 1 janvier.
4. *Cabinet des modes ou les modes nouvelles*. 1785. 15 novembre.
5. *Gallery of fashion*. 1794. April 1.
6. *Gallery of fashion*. 1794. April 1. Опис гравюри
7. *Journal des Luxus und der Moden*. 1787. 1 janvier.
8. *Journal des Luxus und der Moden*. 1812. 1 août.

2. Література

2.1 Монографії, збірки статей

1. Бордериу К. Платье императрицы. Екатерина II и европейский костюм в Российской империи. Москва: Новое Литературное Обозрение, 2016. 344 с.
2. Kazanjian D. *Vogue. The Covers*. New York. 2011. 6-7 p.

2.2. Статті

1. Нестерова М. Модные журналы XVIII–XX вв.: история появления и этапы развития немецких изданий. Вестник Санкт-Петербургского государственного института культуры. 2015. № 3 С. 117-124.
2. Карапетова И. Некоторые особенности трансформации внешнего облика журнала «Вог»: история и современность. Електроний науковий журнал «Медіаскоп». 2014. Випуск №3. URL. <http://www.mediascope.ru/1569>

3. Кондрашева Е., Порываева Л. Женские журналы Европы: появление и развитие. Электронное научное издание «Ученые заметки ТОГУ» 2016. Том 7. № 2. С. 241 – 245.

4. Терещіліна М. В. Французская пресса для женщин: два века истории. Вестник РУДН. 2013. Выпуск №1. С. 2

5. Зоткина А. Е. Английская мода XII века. Бюллетень медицинских интернет-конференций. 2014. Том 4. №11. С. 1.

3. Електронні ресурси

1. Сефардский С. Журнал Vogue: история создания знаменитого издания моды URL: <https://znaydaydzest.ru/zhurnal-vogue/>

2. Simkin J. Costmopolitan Magazine <https://spartacus-educational.com/USAcosmopolitan.htm>

3. Mooallem S. 150 Years of Harper's Bazaar URL: <https://www.harpersbazaar.com/culture/features/a18658/history-of-harpers-bazaar/>

4. Как появился один из самых влиятельных журналов о моде? История «Vogue». URL: <https://fuzzmusic.ru/istoriya-zhurnala-vogue/>

5. Meetz E. Preservation Highlight: A look into history through Harper's Bazaar. URL: <https://www.carnegielibrary.org/preservation-highlight-look-history-harpers-bazaar/>

6. Козенко А. От гражданской войны до Black Lives Matter. Как движение за права чернокожих меняло США. URL: <https://www.google.com/amp/s/www.bbc.com/russian/features-53112571.amp> (дата звернения:).

7. Costmopolitan Magazine History URL: <https://www.britannica.com/topic/Cosmopolitan-magazine>

8. The First Fashion Magazine, A.B. Duhamel, after Defraigne, 1787. URL:
<https://www.rijksmuseum.nl/en/collection/RP-P-2009-1286#:~:text=The%20Cabinet%20des%20Modes%20ou,both%20in%20France%20and%20abroad>
9. The history of the magazine. URL:
<https://historyofthemagazine.tumblr.com/post/94939568895/le-cabinet-des-modes-les-modes-nouvelles>
10. Le Menn R. «Les périodiques de mode : du 'Mercure galant' au 'Magasin des modes nouvelles françaises et anglaises'». URL.
<https://www.paperblog.fr/266616/les-periodiques-de-mode-du-mercure-galant-au-magasin-des-modes-nouvelles-francaises-et-anglaises/>
11. Шевардина Е. История модного глянца. От 16 века до наших дней. URL:
<https://e-shevardina.livejournal.com/8776.html>
12. Как появился один из самых влиятельных журналов о моде? История «Vogue». URL <https://fuzzmusic.ru/istoriya-zhurnala-vogue/>
13. «Американская журналистика 30-70х гг. XIX века». URL.
https://studme.org/100746/zhurnalistika/amerikanskaya_zhurnalistika_veka
14. «The Gallery of Fashion magazine, 1794-1803.» British Library. URL.
<https://show.me.uk/collection/the-gallery-of-fashion-magazine-1794-1803/>
15. «Gallery of Fashion» British Library. URL. <https://www.bl.uk/collection-items/gallery-of-fashion>
16. «Модницы и модники Нового времени. По материалам периодических изданий XVIII–XIX вв. из собрания редких книг БИЛ» Библиотека иностранной литературы. URL. <http://press-libfl.tilda.ws/modnitsy-i-modniki-novogo-vremeni>

17. «О журналах роскоши и моды XVIII–XIX вв.» Центральная научная библиотека имени Якуба Коласа Национальной академии наук Беларуси.
URL. <https://csl.bas-net.by/news/one-news.asp?id=86028>

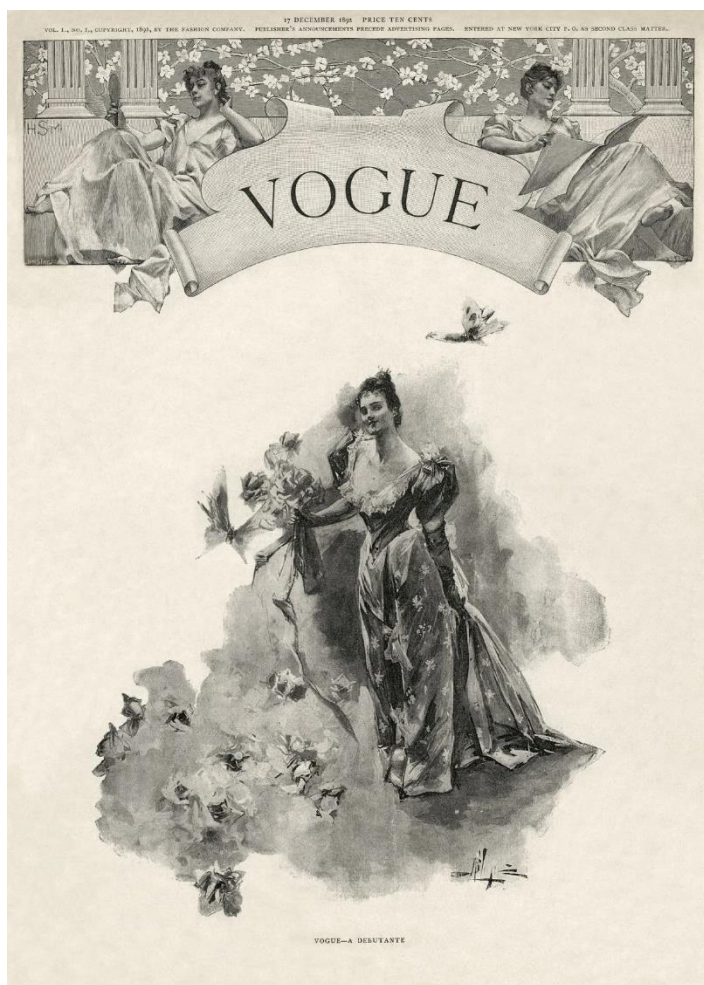
Додатки:

Додаток №1

Додаток №2

Додаток №3

Додаток №4 (обкладинка 1960 року)

Додаток №5

Додаток №6

Додаток №7